

پیروزی زحمتکشان در تونس

حبیب بورقیبه در یکی از میتینگهای آزادیخواهی

جمهوری تونس در شمال افریقا واقع شده که مساحت آن ۱۶۳/۶۱۰ هزار کیلومتر مربع بوده و ۱۰/۲۷۶/۱۵۸ نفر جمعیت دارد. ۹۸ درصد جمعیت این کشور را اعراب تشکیل میدهند. مهاجرین تونسی در همه کشورهای جهان زنده گی میکنند که از جمله در فرانسه ۶۰۰/۰۰۰ نفر، در ایتالیا ۱۴۳/۰۰۰ نفر، در آلمان ۸۰/۰۰۰ نفر، در ایالات متحده آمریکا ۲۶/۰۰۰ نفر و به همین ترتیب تعداد زیادی در کشورهای عربی، بخصوص کشورهای خلیج که درین کشورها صرفاً تعداد کارگران ماهر و انجینیران تونسی مهاجر به ۲۴/۶۵۵ نفر میرسد، یا آواره اند و یا مصروف کار و زنده گی. ۹۸ درصد مردم آن مسلمان هستند که در بین آنها مذهب مالکی سنی ۸۵ درصد و متباقی سنی های حنفی مذهب هستند. ۲ درصد جمعیت آنرا مسیحیان، یهودیان و پیروان سایر ادیان تشکیل میدهند. زبان رسمی کشور عربی تونسی بوده و بنابر تسلط سالیان دراز فرانسویها، زبان فرانسوی به حیث زبان دوم کشور در آمده است.

حیات اقتصادی کشور متعلق به صنایع خفیفه، توریسم و کشاورزی میباشد که در پهلوی آن صنایع ثقیله و زنه بزرگی نداشته و نیازمندیهای این کشور درین عرصه از جانب کانسرنهای فرانسوی و ایتالیایی مرفوع میگردد. در آمد سالیانه ناخالص ملی آن بالغ به ۳۵/۰۱۰ میلیون دالر امریکایی میشود و درآمد سرانه و سالیانه ناخالص فی نفر به ۳/۳۹۸ دالر امریکایی رقم زده میشود. باید تذکر داد که ۶۵۳ درصد جمعیت تونس در شهرها و متباقی دردهات زنده گی دارند. همه احصائیه ها مربوط به آمار سال ۲۰۰۷ است.

تونس بعد از تسلط فرانسویها بتاريخ ۲۰ مارچ ۱۹۵۶ استقلال خود را بدست آورد که در روشنگری مردم دوحزب نقش براننده یی را ایفا کردند (اولی حزب دستور تونس و دومی حزب کمونیست تونس). در مبارزات استرداد استقلال این دو حزب در پهلوی سائر نیرو های وطنپرست و ضد استعماری دست بدست هم داده و پیروزی را نصیب شدند.

از زمان استرداد استقلال دولت شاهی مطلقه حدود ۱۵ ماه به سلطه خویش ادامه داد تا اینکه بوسیله همان نیروهای یاد شده بتاريخ ۲۵ جولای ۱۹۵۷ شاه المغرب مجبور به ترک قدرت شده و جمهوری تونس اعلام و انتخابات عمومی برگزار گردید که بتاريخ ۸ نوامبر ۱۹۵۹ حبیب بورقیبه اولین رئیس جمهور منتخب تونس برگزیده شد.

در جریان مبارزات آزادیخواهی مردم تونس که هنوز استقلال شانرا بدست نیاورده بودند و کمونیستهای تونسی در بسیج مردم و کار پیگیر سیاسی در میان توده ها از جمله فعالترین نیرو ها برآمد کرده بودند، عمال ارتجاع داخلی و در جمله قتلهای سیاسی با حزب کمونیست تونس که خار چشم شان بود و از جمله کاندیدهای دست اول ایجاد جمهوری تونس محسوب میشد برخوردار آغاز نهاده و در اواخر سال ۱۹۵۵ صلاح بن یوسف رهبر حزب کمونیست تونس (تأسیس در سال ۱۹۳۴) را که یکی از مبارزان سرشناس جنبش مقاومت تونس علیه استیلاگران و استعمارپیشه گان بود، بقتل رسانیدند. ولی حزب کمونیست از مواضعش عدول نکرده و مبارزات آزادیخواهی بن یوسف را ادامه داد. باید اضافه کرد که حزب کمونیست تونس در سال ۱۹۳۹ ممنوع قرار گرفت اما در سال ۱۹۴۳ مجدداً با همان نام به فعالیت آغاز کرد و با به قدرت رسیدن حزب دستور تونس، مدتی نگذشته بود که بتاريخ ۸ جنوری ۱۹۶۳ با تعدیلاتیکه در قوانین کشور و بخصوص در قانون اساسی وارد آمد حزب کمونیست تونس دوباره ممنوع قرار داده شد و رهبران و فعالین آن راهی زندانهای مخوف حزب دستور که یگانه حزب- دولت در تونس بود و تا سقوط ذین العابدین بن علی به این یکه تازی ادامه داد، یا جان سپردند و یا شست و شوی مغزی شده در زمینه سرکوب جنبش مترقی مورد استفاده قرار گرفتند که نمونه های اینگونه سیاست در اکثر کشور ها کم دیده نشده است. حزب کمونیست تونس در سال ۱۹۸۱

شامل ائتلاف احزاب مارکسیستی شده و تا سال ۱۹۹۳ بمبارزه پرداخت و تحت شرایط اختناق حزب سازمانهایش را ملغی کرده و علناً در جایگاه یک حزب غیر کمونیستی قرار گرفت که شاخه هایی از آن به شیوه مبارزه قبلی ادامه دادند و در مورد نقش شان قبل از وقت خواهد بود تا ابراز نظر قاطع کرد. در هر حال این قیام علیه ارتجاع است و اینکه در آینده چه مسیری را اختیار خواهد کرد، نمیشود قاطعانه حکم کرد.

ارتجاع تونس کماکان به یورش بالای نیروهای پیشرو جامعه ادامه داد و برای آنکه کهنه کاران سیاه دل جامعه عوض نموده باشند در سال ۱۹۸۷ ریفورم حزب دستور تونس را به حزب دستور نوین تونس وسیله شدند و ذین العابدین بن علی را به حیث رئیس جمهور انتخاب کردند. موصوف در مدت زمان ۲۳ سال کشور تونس را که در راه معقول سمتگیری سوسیالیستی قدم گذاشته و تقریباً همه تأسیسات عام المنفعه را دولتی ساخته بود، دوباره خصوصی ساخت، مردم تونس را با فرهنگ بیگانه آراست، احزاب سیاسی را ممنوع قرار داد، به حیات اقتصادی توجه مبذول نداشت، وضع اجتماعی با فزونی فیصدی مدعش بیکاری در میان مردم عادی و بخصوص تحصیلکرده ها صدمه برداشت و سرانجام بحران سیاسی- اجتماعی و اقتصادی کشور را فرا گرفت. و آن اینکه آنچه را امپریالیستهای بین المللی برایش دیکته کردند در عمل پیاده کرد و زمانیکه مبارزه مخفی مردم به مظاهر علنی تکیه کرد این همان امپریالیزم بود که خودنه، بلکه با استفاده از میتود های سیا، اکنون دست نشانده شانرا تسلیم امیر سعودی کردند که خاتمه اش مستور است و بی اهمیت، زیرا در رأس قدرت قرار ندارد و ممکن است از طریق عربستان سعودی مصدر خدمت دیگری برای حامیان قبلی خویش گردد.

و اما دگر اندیشان تونس از روزهای آغازین فعالیت مخفی اش تا امروز به راهش ادامه میدهد و در سازماندهی مسائل شریک بوده بخاطر اعاده حقوق حقه مردم تونس مبارزه میکنند و بر حق راه دشوار ولی پرافتخار را برگزیده اند. پیروزی از آن زحمتکشان تونس است!